

[Pinholt.]

men for Mindretallets, der fordeler Udgifterne paa en forstandig og rimelig Maade. Og at det skulde være en Forbrydelse, naar en Kommission havde sluttet en Overenskomst med Kommunen og Ministeren havde tiltraadt den, at stille Ændringsforslag til denne Overenskomst, forekommer mig at være rørende forrykt. Vi har derfor ingen daarlig Samvittighed, vi har i Kommissionen klart og tydeligt sagt, at vi ansaa Overenskomsten med Kommunerne for ganske utilstrækkelig, og man har i Kommissionen afvist Forhandling i videre Former. Derfor kan jeg ganske tilbagevise den ærede Ordførers Udtalelser.

Jeg synes ogsaa, der er lidt ejendommeligt ved det Forslag, Flertallet har stillet, om 50 000 Kr. til Udsendelser til Provinsen og Resten til Det kongelige Teater, hvilket vil sige, at der skal ofres 1 000 Kr. paa hver Aften, der spilles Komædie, af Hensyn til Provinsen, og 5 000 Kr. for hver Aften der spilles Komædie for København. Det er en Fordeling, der naturligvis smager Københavnerne og det ærede Flertal her i Tinget, men jeg tror ikke, det smager den store Befolkning, at København hver Aften skal have 5 000 Kr., medens vi i Provinsen kun skal have 1 000 Kr. i Tilskud, naar vi ser Teatrets Forestillinger. Det er en Ligelighed, som jeg synes er noget hældende, den har Slagside, og jeg maa derfor tage bestemt Afstand fra en saadan Fordeling.

Vi har taget det Standpunkt, at vi vil gaa med til, at Det kongelige Teater opretholdes med de 3 Kunstarter, naar de, der virkelig har Interesse i det, betaler derfor, men vil man ikke gaa ind paa dette, maa man finde sig i, at vi stemmer imod Lovforslaget. Selv om det ærede Flertal jo er stort og bredt, og selv om Støttepartiet, saaledes som det i den senere Tid saa ofte har vist sig, gaar med Regeringsblokken, kan der alligevel godt komme den Dag, da man fortryder, at man her gik imod en virkelig Folkestemning, for det er en Stemning i Folket, at man ikke vil være med til dette; det er ikke noget, der er groet frem her i Rigsdagen, det er ude i Befolkningen, det stammer fra, man er meget forført over den Maade, hvorpaa man her vil misbruge Befolkningens Penge.

Jeg skal slutte med at sige, at vi tilraader at stemme for Venstres Ændringsforslag, som er Udtryk for en naturlig og rigtig Konsekvens af Rigsdagens Stilling i 1922. Det kunde det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen ikke forstaa; han forstod ikke,

det har noget at betyde, at nogle Medlemmer af Rigsdagen, udnævnt af en Minister, der ikke var socialdemokratisk, har siddet og forhandlet og er kommet til visse Resultater — hvis det havde været den nuværende Regering, der havde udnævnt de paagældende, kunde det naturligvis have betydet noget! Derfor tillagde det ærede Medlem ogsaa Teaterkommissionens Forhandlinger med Københavns Kommune en saa mægtig Betydning. Jeg kunde imidlertid med samme Ret sige: Hvad i al Verden kommer det mig ved, at denne Kommission har ført disse Forhandlinger, det kan være ligegyldigt, og det er ogsaa fuldkommen ligegyldigt. Jeg fraraader, at man stemmer for Flertallets Ændringsforslag og i det hele taget at stemme for Lovforslaget.

Retsforbundet har stillet Forslag om at give Ministeren Lov til at forpagte Teatret bort eller sælge det. Efter den Stilling, vi har taget — idet vi mener i vort Forslag at have fordelt Udgifterne paa rigtig Maade — mener jeg, at vi bør afholde os fra at stemme ved Afstemningen over Retsforbundets Ændringsforslag. Hvis Regeringspartierne ikke lytter til vore Forestillinger og vore Ændringsforslag, vil det Tidspunkt komme, da Rigsdagen for Alvor maa drøfte Det kongelige Teaters Bortforpagtning; det kan de ærede Medlemmer være sikre paa. De, der er saa sejrssikre og mener, at de ved at besejre os kan betrygge Det kongelige Teaters Fremtid, tager fejl, det kan jeg sige dem. Saadan vil det ikke gaa! Nej, de undergraver meget snarere Det kongelige Teater ved den Voldshandling, de her foretager, fordi de ikke alene krænker tidligere Standpunkter her i Rigsdagen, men tillige krænker den store Befolkning ude i Landet.

J. Oskar Andersen: Ved første Behandling udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi i det væsentlige var glade ved Fremsettelsen af Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det forelaa, men at der dog var enkelte Ting, vi kunde ønske ændret. Jeg maa takke den højtærede Minister, fordi der er taget Hensyn til disse Ønsker. Det drejer sig jo navnlig om de to første Ændringsforslag, hvorved det kommer ind i selve Lovforslaget, at Det kongelige Teater som Statsinstitution omfatter de 3 Kunstarter, som det hidtil har omfattet, og jeg mener, det har Betydning, at dette staa i Loven og ikke blot i Betænkningen. Ligesaa med Hensyn til det andet Ændringsforslag, hvor det slaas fast, at Det